

Nadgradnja za budućnost

Čini se kao da u Wadiji uvijek pomalo kasne za zbivanjima na svjetskoj audiosceni. No, to je samo na prvi pogled tako. Prije bi se moglo reći da u tvrtki uvijek prvo skoče, pa tek onda kažu "hop!".

Jednom kad dobro utvrde da je neka novina vrijedna pozornosti, u Wadiji svojski prionu njezinoj elaboraciji i implemantaciji. I to sasvim na svoj način. Osim po nemalom vlastitom doprinosu razvoju digitalne audiotehnologije, Wadia je tvrtka poznata upravo po tome što tuda tehnička rješenja iskorištava na najbolji mogući način i u svoj punini njihovih mogućnosti i dosega.

Nakon što su do tada već gotovo sve relevantne svjetske audiotvrtke, uključujući i one koje svrstavamo u *high end* "zabran", u svojim programima imale barem jedan multiplejer, uređaj sposoban očitavati i reproducirati glazbeni zapis sa CD, SACD i DVD-A diskova, u Wadiji su s takvim uređajem izašli tek prvoga dana prošle godine. Da, na letku za tisak stajalo je January 1, 2006. Tvrtka je tada objavila da predstavlja dva nova multiformatna plejera iz svoje napredne serije 5, modele 581 i 581f.

Klasična estetika i kvaliteta

Osnovna razlika između 581f i 581 modela (koji je predmetom ovoga teksta) je u tome što 581f ima digitalne ulaze i izlaze. Sve ostalo je, manje-više, istovjetno. Oba plejera izrađena su u do-bitnoj kombinaciji klasične Wadijine estetike i primjene kvalitetnih tehničkih i tehnoloških rješenja i zahvata te vrhunske izrade. Oba počivaju na njihovom legendarnom 861 dekoderskom sklopu, sada značajno unaprijeđenom, naravno, uz dodatak sklopova koji nove modele čine kompatibilnima novim, visokorazlučivim medijima.

Kao što svi od Wadije očekujemo, novi plejeri prepuni su sadržaja koji na jedinstven način procesiraju informacije skinute s diska i pretvaraju ih u signale koji, kad prođu kroz dobro ugođen sustav i akustički adekvatnu prostoriju u slušatelja izazivaju senzaciju kakva se rijeko postiže putem digitalnih reproduktora zvuka. Bez obzira na njihovu cijenu. Osim, dakle, novog transportnog sustava s čitačem sposobnim iščitati sadržaje s visokorazlučivih SACD i DVD-A diskova, u novim modelima je i njihov vlastiti napredni softver temeljen na DSD procesnom algoritmu koji osigurava korektno očitavanje i procesiranje SACD zapisa do posljednjeg bita. Tu je još i šest novih sklopova za istu namjenu. Wadia SwiftCurrent s Discreet (SC-2D) osigurava sjajnu pretvorbu struje u napon (I/V pretvorba). Tradicionalna Wadijina tehnološka rješenja, poput DigiMastera, ClockLinka i Direct Connecta s Digital Volume Controlom značajno su unaprijeđena. Poboljšanja su doživjeli i shema glavnog digitalnog sata, vremenski koherentno područje ključnog analognog filtra kao i shema uzemljenja. Povećana struja i poboljšano filtriranje pridonijeli su povećanju kvalitete napajanja i rada glavnog dekodirajućeg sklopa.

Modificirani novi multiformatni mehanizam omogućava pouzdaniji rad ClockLink sustavu za smanjivanje *jittera* i precizno očitavanje podataka. Čak šest patentiranih tehnologija brine se da se informacija s diska očita do posljednjeg bita, bez obzira na format zapisa utisnut na disku. Sam mehanizam je postavljen u takvo okruženje i na takav način da je gotovo sasvim lišen utjecaja mehaničkih i električkih smetnja, a ni sam ih ne izaziva. Performanse ovog mehanizama, tvrde u Wadiji, nadmašuju čak i one vrlo cijenjenog 3.2 transportnog sustava kakav se nalazio u starijim modelima.

Wadia se oduvijek dičila nekima od vrhunskih tehnoloških rješenja koja pridonose boljoj reprodukciji zapisa s audiodiskova. Premda je o njima u ovom časopisu već bilo govora, vriedi ukratko podsjetiti o čemu se radi. DigiMaster je njihov patentirani filterski sustav, optimiziran za očuvanje fazne i vremenske komponente digitalnog signala, presudnih za realističku prezetaciju zvuka. Dvostruki digitalni procesor koji "pokreće" DigiMaster softver postiže 24-bitnu razlučivost pri frekvenciji uzorkovanja koja se iskazuje u milijunskim brojkama. SwiftCurrent 2, produkt SC-2D tehnologije, moćan Wadijin sklop koji se nalazi u njihovom PowerDAC Digital Amplifieru, temeljito je prerađen. Kako bi se iskoristila sva količina ogromnog broja podataka u digitalnom odsjeku, primijenjena je Wadijina patentirana tehnologija zrcaljenja struje. Struja koja sada izlazi je sasvim optimizirana što omogućava da svaki DAC radi linearno. Struja je potom zrcaljena i propuštena kroz izlazni stupanj u A-klasi u režimu negativne globalne povratne sprege. S izlaza struja ide izravno u pouzdani fazni filter koji simultano stvara napon, uklanjajući nepoželjni visokofrekvencijski šum.

Wadijin DirectConnect Technology sklop s Digital Volume Controlom omogućava da oba plejera serije 5 budu priključena izravno na pojačalo snage, zaobilazeći tako analogno predpojačalo koje može signalu pridodati svoje, ne uvijek poželjne, osobine, ali i podići šum odnosno uzrokovati brum. ClockLink Jitter Reduction sklop uklanja *jitterom* uzrokovane smetnje na način da je glavni digitalni sat smješten do DAC-a, umjesto do transporta. *Jitter* se tako višekратно smanjuje, do zanemarivosti, što se značajno čuje u kvaliteti reprodukcije zvuka. High-Power Zero Noise je digitalno riješeno napajanje (eng. *switching*

amplifier) koje ima 30 puta veći kapacitet od uobičajeno potrebnog za napajanje DC naponom. Frekvencija preklapanja je 5 MHz, što osigurava da se u samom signalu neće pojaviti nikakav digitalni šum. I filtracija je poboljšana, a izlazi sasvim izolirani kako bi se potpuno izbjeglo onečišćavanje signala šumom.

Pri kraju opisa 581 plejera valja kazati, za pravo ponoviti, da su Wadijini plejeri modularno dizajnirani, što je sukladno Wadijinoj temeljnoj filozofiji o nužnosti mogućnosti nadograđivanja njihovih uređaja, ukorak s najnovijim dostignućima u tvrtki. Opisivati uređaj nećemo, kao ni sve mogućnosti programiranja koja nudi. Za to bi trebalo puno više prostora od samoga testa. Ipak, valja reći da su mogućnosti korištenja brojne i da su jasno opisane u korisničkom priručniku. Kako su donekle ipak neobičajene, bit će potrebno stanovito vrijeme za navikavanje. Da se oni koji se odluče udomiti 581 plejer ne bi već na početku ustrašili da s njihovim uređajem, ogromnim i teškim 24 kg, nešto nije u redu, valja upozoriti da se 581 prilično grije i da je tijekom rada topliji i od velikog broja pojačala. A topao je i kad ne radi.

Savršenstvo bez mana?

Kad glazba ne bi bila tako složena pojava, na ovo bi se pitanje sasvim lako, bez puno krznanja, moglo odgovoriti - da! Međutim, o glazbi i njezinoj reprodukciji nije moguće govoriti i ocjenjivati njezin realitet i dojmljivost samo kroz način kako su krucijalni (i svi ostali, dakako) parametri reprodukcije tehnički ostvareni. Jer sve to može biti gotovo savršeno i u datom vremenu nenadmašno, ali da i dalje reprodukciju ne možemo u cijelosti proglasiti savršenstvom bez mana. 581 CD plejer je gotovo savršen primjer za pokušaj dokazivanja naznačene postavke.

Zvuk koji je posredstvom 581 dopirao kroz zvučnički sustav bio je nevjerojatno čist i bistar. Svaki pojedini instrument u orkestru ili glas, u zboru ili solo, nije bio samo izrazito vjerno prenesen i potpuno nenarušene timbralne strukture. Oni su zapravo bili portretirani. Zapravo, fotografski egzaktno preneseni. Definiranost svakog pojedinog tona bila je toliko točna da je to na trenutke djelovalo zastrašujuće. Zvuk je u cjelini prirodno pulsirao, jačao i stišavao se kao u živo, bez ikakva uočljiva traga

zastajkivanja ili gušenja u najzahtjevnijim dionicama. To je pulsiranje bila toliko očito da su ritam i takt djelovali sasvim stvarno, zbog čega je i zvuk u cjelini nesputano dišao i širio se u prostor u sve tri dimenzije.

Potpuni izostanak bilo kakvog šuma uklonio je iz zvuka u cjelini i najmanju trunku digitalnih artefakata, pa se glazba poput trodimenzionalne slike odvijala na potpuno čistoj pozadini, zbog čega je količina uočljivih detalja bila kao ni s jednim plejerom koji smo do sada koristili. U svakom slučaju, nijedan vrhunski plejer koji smo imali prilike isprobati nije ga u tome

slušatelja pritom izaziva ravni su od onome u izvrsnoj živoj izvedbi. Ma koliko se od nje ipak razlikovao. Na kraju, moramo biti iskreni. Snimljeni i reproducirani zvuk, a da bi se ovaj drugi uopće činio vjernim, jednostavno ne može biti puka preslika, i u tome se ogleda umijeće tonskog snimanja. Vratimo se još malo reprodukciji basa. Svaki ton je bio vrhunski harmonički doraden, na svojem mjestu, jasan i prepoznatljivog izvorišta. Sve se to moglo doživjeti i na niskim razinama glasnoće, a nije prerastalo u ekces kad se poželjelo malo odvrnuti potencijometar.

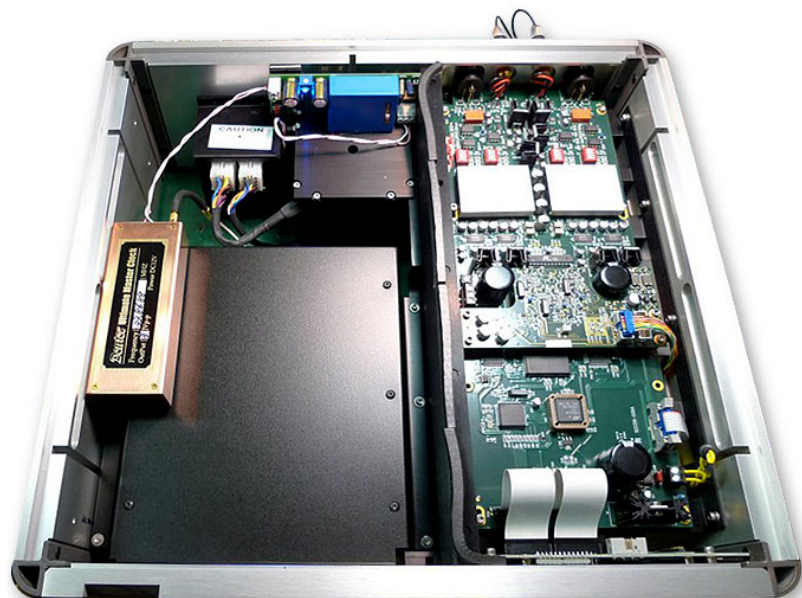
Dinamički 581 CD plejer zvuči također besprijeekorno. A to se lijepo dađe opisati jednom od fraza čista i bistar. Često koristi za opisivanje dinamičkih mogućnosti pojedine audiokomponente - dok najveći dio plejera reproducira dinamički raspon od *pp* do *ff*, najbolji, u koje spada i ovaj, to radi od *ppp* do *fff*. I to bez ikakvog napora, od najtišeg do najglasnijeg sviranja.

Jasno je, u svjetlu do sada rečenoga, da je i reprodukcija prostornih dimenzija bila vrhunska. Struktura orkestra ocrtavala se kao na dlanu, pozicije instrumenata bile su jasne i postoje, bez obzira na razinu glasnoće, redovi su se mogli brojati i "žmirečki", a osjećaj fizičke prisutnosti glazbenika u sobi bio je vrlo stvaran. Sve tri dimenzije u istoj su mjeri bile uočljive, a cijela pozornica ravnomjerno ispunjena zvukom.

Hvalospjev do hvalospjeva. Sasvim zasluženo. Ali zašto onda ipak upitnik u podnaslovu testa, upitat će se netko. E, zbog onoga što je odmah u nastavku ispod njega i naznačeno. Glazba, naime, nije tehnička disciplina u kojoj se sve može držati pod "kontrolom". Ni kad je savršeno - čak i uživo - izvedena, neće pobuditi uvijek iste emocije. Ponekad joj jednostavno nedostaje "ono nešto". Neka kemija koju proizvede, koja duboko uzbija biće slušatelja i u njemu trajno sačuva uspomenu na takvu izvedbu. E, baš to ovaj CD plejer, usprkos svim uzcima koje nedvojbeno slušatelj pruža, nije do kraja uspio.

Zvuk koji je posredstvom 581 dopirao kroz zvučnički sustav bio je nevjerojatno čist i bistar. Svaki pojedini instrument u orkestru ili glas, u zboru ili solo, nije bio samo izrazito vjerno prenesen i potpuno nenarušene timbralne strukture. Oni su zapravo bili portretirani. Ustvari, fotografski egzaktno preneseni u našu slušaonicu.

nadmašio. I dok detalje u srednjem i visokotonskom dijelu spektra nije tako teško uočiti ni s nešto slabijim plejerima (iako ne tako jasno i precizno), u bas području je to prilično težak zadatak i za najbolje CD plejere. Mnogi pišu o tom segmentu reprodukcije, ali malo je onih koji su stvarno čuli kako zvuči dubok, pun, čvrst, moćan i okretan bas pun detalja. To je senzacija koja se po uzbudljivosti teško može mjeriti s ikovim elementom u reproduciranom zvuku. Rekli bismo, zapravo, da je to privilegija koja se može i doživjeti samo slušajući reproducirani zvuk. Pa iako to automatski znači i stanoviti otklon od onoga čemu svaki istinski audiofil teži i čemu, u krajnjem slučaju, uređaji poput 581 CD plejera i jesu namijenjeni, način na koji ovaj Wadijin plejer reproducira bas područje i uzbuđenje koje u

Uvoznik:
Audio Art, Zagreb
Cijena: 51.000 kn

Goran Maler

Razmišljajući o percepciji francuskog audija među hrvatskim audiofilima došao sam do zaključka da je ona ponajmanje digitalna. Većinom će se spominjati Jadis cjevaši, YBA integrirci, Triangle ili Cabasse zvučnici. Čast izuzetcima koji su ipak upoznati s kvalitetom francuskog digitalnog zvuka, no kolektivnu svijest na najbolji način može promijeniti Metronome Technologie T2i Signature CD plejer.

FRANCUZ
OD (CD)
FORMATA

Metronome Technologie je francuski proizvođač *high end* audio komponenti utemeljen 1987. godine. Dizajnerskom timu s Dominique Ginerom na čelu je do sada uspelo kreirati niz proizvoda koji su akklamacijom prihvaćeni širom svijeta. Misao vodilja cijelog projekta je ostvariti najbolji mogući zvuk iz analognih i digitalnih komponentata koristeći naprednu tehnologiju i sve povezati vrhunskom estetikom.

Plejer na testu T2i Signature sjedi na vrhu ponude Metronome integriranih CD plejera. Integrirano se doduše odnosi na transport i D/A konverter koji su smješteni u jednoj kutiji, dok je napajanje smješteno u zasebnoj kutiji jednake veličine i dizajna. Jedan od ciljeva dizajnerskog tima iz Metronomea je ostvaren već na prvi pogled. Plejer izgleda odlično. Radi se o dvije asketski dizajnirane kutije dimenzija 42 x 7,5 x 39 cm. Prednje ploče su načinjene od aluminija, konkavnog središnjeg djela uz centralno smješten displej plave boje. Na napajanju se na mjestu displeja nalazi prozor istih dimenzija iz kojeg vire dva igličasta prekidača. Lijevi služi za uključivanje plejera, a desni za gašenje displeja na plejeru. Budući da je T2i *top loader*, na gornjoj plohi plejera nalazimo "vratašca" koja se klizeći otvaraju prema natrag. Ispred kliznih vrata se nalaze gumbići za upravljanje osnovnim funkcijama transporta. CD ploča sjeda na osovinu Philips CD Pro MkII transporta i pritisnuta je Delrin *clampom*. Uredaji su postavljeni svaki na tri nožice od Delrina. Kvaliteta izrade je savršena, učinjeno je sve kako bi se transport i osjetljiva elektronika mehanički i električki potpuno izolirali. Napajanje i plejer su povezani Fisher "pupčanom" vrpcom kroz koju prolazi čak 16 žica. Na stražnjoj strani plejera nalazimo analogne *single ended* i XLR izlazne konektore koji su jednakog izlaznog napona. Ovdje se nalaze još dva koaksijalna (BNC i RCA), optički AT&T i AES/EBU digitalni izlazi tako da se T2i može koristiti i kao vrhunski transport. Na stražnjoj strani se nalazi prekidač kojim možemo odabrati vrijeme uzorkovanja: 44,1 ili 96 kHz.

Nekoliko riječi o tehnologiji. Koristi se već spomenuti Philips CD Pro II v.6.8 transport koji je dodatno modificiran. Digitalno/analogni pretvarač je Bitstream 24 bit/192 kHz koji djeluje kao *up-sampler*. U analognom dijelu su korištena posebna brza, širokopojasna operacijska pojačala koja rade u A klasi. Na sjećam se da sam vidio uređaj koji ima razradenije napajanje. Ukupno sedam transformatora osigurava struju plejeru uz regulacijske stupnjeve posebno za displej, servo mehanizam, mikroprocesor i

digitalne izlaze, uz Schaffner filter koji brine o elektromagnetskim smetnjama. Dinamički opseg je 120 dB uz ultra široki frekvencijski odziv 10 Hz - 50 kHz. Mase: plejer 12 kg, napajanje 11 kg. U paketu je i masivan metalan daljinski upravljač. Osim *repeat* funkcije, nema svih ostalih mogućih vrsta programiranja koje, ruku na srce, nikada niti ne koristimo.

Slušanje

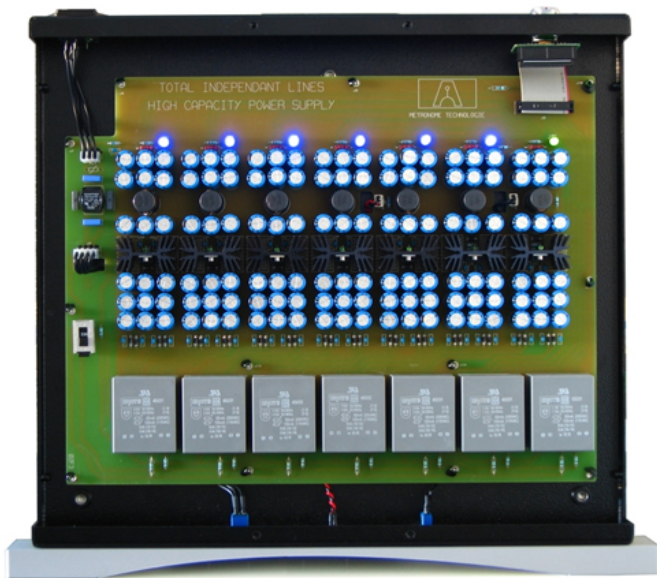
Plejer je na test stigao dobro usviran tako da sam nakon dan-dva adaptacije u sistemu krenuo s ozbiljnijim preslušavanjem. Uz uređaj sam na posudbu dobio i sjajne Kubala Sosna interkonekte, kao i napajački kabel. Usporedio sam ih sa standardnom postavom ožičenja u mojem sistemu (XLO Signature), a kao glavnu karakteristiku bih izdvojio čvrstinu i utegnutost reprodukcije. Zvučna slika se u mojem sistemu pomaknula prema naprijed, zvuk je bio precizan, detaljan, otvoren, čvrstog basa. Zamišljeno je da CD plejer stoji na zasebnoj izolacijskoj ploči iako je tvornički već gotovo sve učinjeno kako bi se postigla potpuna mehanička izolacija. Tako je uz plejer stigla i Audio Story ploča na koju sam ga postavio. Razlika sa i bez ploče se najviše pokazala u dodatnoj maloj dozi čistoće u srednjotonskom i visokotonskom području.

Pokretanje plejera je krajnje jednostavno. Otvorite klizna vratašca, postavite ploču i delirinski *clamp*, zatvorite vrata i spremno je. Disk je gotovo trenutno spreman za reprodukciju, što je pravo osvježjenje u odnosu na moj CD/SACD plejer kod kojeg duljina iščitavanja sadržaja ponekad živčira. CD ploča je obasjana plavom svjetlošću, što omogućava još preciznije iščitavanje glazbenog zapisa.

Pozadina iz koje T2i muzicira je gotovo potpuno tiha, bez imalo šuma. Kad je zaslon ugašen a glazba ne svira, teško je naslutiti da li je uređaj uopće uključen. Uz ovako tihu pozadinu bilo je za očekivati sjajne mikrodinamičke sposobnosti. T2i nije razočarao. Tihe dionice, stanke unutar stavaka, okretanje nota, uzimanje zraka puhača su izronili iz dubine diska. Čudno je to kako se susrećem sa sve sofisticiranijim uređajima koji iščitavaju sve više detalja iz ploča sam užitak slušanja ne raste uvijek adekvatno tome. Te uređaje se obično smatra preciznijim ili točnijim. Pitanje je samo da li ih to čini bližim stvarnosti. Srećom, T2i ovdje nema problema. Čuje se sve, usmjerite li pažnju, bez problema ćete izdvojiti neki detalj, a opet glazba djeluje kao

cjelina. Odlična ploča Shelby Lynne "Suit Yourself" (Capitol CDP 7243 4 734464 22) je snimljena u studiju kućnog tipa, neke skladbe su ujedno i probe pa se sjajno čuje pozadinski razgovor, upute inženjera, još samo nedostaje kloktanje piva ili dim cigareta iz zvučnika. Ili otvaranje Mahlerove "Četvrte simfonije" (CSO, Fritz Reiner, RCA Red Seal/Sony SACD 82876 67901 2). Karakteristični veselo otvarajući motiv na početku "Prvog stavka" simfonije kombinira flaute sa zvoncima kojima se pridružuju puhači reproduciran je filigranski precizno i lako lebdeći u zvučnoj slici. Upravo volumen zvučne slike koju ocrta T2i je druga karakteristika koja privlači pažnju. Zvučna slika je praktički ograničena veličinom slušaonice, a ukoliko zatvorimo oči, zidovi će trenutavno nestati. Posebno impresionirana slojevitost zvučne slike u kojoj su na pločama preslušanim stotine puta izronili novi detalji. Posebno me impresionirala izvedba Palestrinine mise "Tu es Petrus" u izvedbi Toelzer Knabenchora (DHM CD 82876 69994 2). Riječ je o izvedbi iz 1974. godine u župnoj crkvi koja ima sjajnu akustiku. Snimka je remasterirana koristeći 96kHz/24-bitnu tehnologiju. Red za redom glasovi izlaze u prostor, zastaju lebdeći na mjestu u zraku oltaravajući ambijent i polako

se gaseći pod svodovima crkve. Nema običaj pisati o nekom uređaju kroz vizuru slušalica, ali ovaj puta nisam odoljeo da T2i ne spojim sa Stax cjevašem i njihovim elektrostatskim slušalicama. Cijevi na putu signala su unijele dašak topline tek toliko da neutralna ili mrvicom hladnije prezentaciju omeškaju. Da me krivo ne shvatite, tu nema riječi o nekoj digitalnoj svjetlini, oštini ili nečem sličnom. To nije prigovor nego stvar osobnog ukusa i nešto što izborom komponenta i ožičenja možemo lako prilagoditi vlastitom ukusu. Jednaki učinak bi recimo polučili izmjenom dvije vrhunske zvučnice na analognom sistemu. Valja naglasiti da u Metronome liniji postoji i CD5 Signature model CD plejera koji u izlaznom dijelu koristi 6922 triode. Slušajući kroz slušalice kad je iz jednadžbe eliminirana soba, zvuk je postao još upečatljiviji, čišći i brži. Ne sjećam se da sam čuo bolju reprodukciju solo klavira od Chopinovih valcera, nokturna i mazurki u izvedbi Artura Pizarra (Linn Records CD/SACD CKD248). Klavir je imao tijelo, horizontalna i vertikalna disperzija zvuka je djelovala tako živo. Bez imalo koloracija, kompresije, izobličjenja ili zrnatosti, glazba je zvučala trodimenzionalno. Reprodukcija simfonijskih orkestralnih djela se također okoristila čistoćom i rezolutnošću reprodukcije.

Slušajući Mahlerovu "Drugju simfoniju" u izvedbi Londonskog simfonijskog orkestra pod ravnanjem Leonarda Bernsteina (Sony SM2K 47573) otkriva se duboka slojevitost fine mreže glazbenih linija. U ovoj odličnoj izvedbi je očita Metronomova sposobnost finog sjenčanja dinamičkih kontrasta sve do kulminacije kad orkestar i zbor prijete izazivanjem kineskog sindroma u sistemu. Ni u jednom trenutku, bez obzira na vrstu glazbe, T2i nije gubio kontrolu nad reprodukcijom.

Visokotonsko područje je reproducirano potpuno otvoreno ispunjeno zrakom i mnoštvom detalja. Uzmimo, primjerice, filigranski rad Jack DeJohnettea s novog (na žalost i posljednjeg) albuma Michaela Breckera "Pilgrimage" (WA Records 0602517263512). Svaki potez metlicom je čujan od početka do kraja. Na nekim pločama su ti fini potezi bili reproducirani kao jednolično šuštanje koje bi obično pripisali lošim snimkama, no kroz Metronome to nije bilo tako. Jednak učinak je bio radilo se o Quadovima,

Ne sjećam se da sam čuo bolju reprodukciju solo klavira od Chopinovih valcera, nokturna i mazurki u izvedbi Artura Pizarra (Linn Records CD/SACD CKD248). Klavir je imao tijelo, horizontalna i vertikalna disperzija zvuka je djelovala tako živo. Bez imalo koloracija, kompresije, izobličjenja ili zrnatosti, glazba je zvučala trodimenzionalno.

Magneplanarima ili novim Triangle Trio dinamičkim zvučnicima. Za kritično srednjotonsko područje vrijede svi atributi, kao i za visoke. Reprodukcija je otvorena, transparentna, bez primjesa zagušenja ili izobličjenja. Vokali su imali tijelo i prozračnost, zvučeći živo i stvarno. Zaredao sam ploče Mary Gauthier, Lucinde Williams, Kathleen Edwards ili Diane Krall, koju sam više puta živo slušao. Metronome je ženske glasove prenosio vjerno, no ipak s hladnije strane neutralnog. Zvuk violončela je pravilno smješten oktavu ispod viole, uz sjajnu ekspresiju melodijske sonornosti

i melankolije. Violončelo Anne Gastinel uz pratnju Birmingham simfonijskog orkestra u izvedu Elgarovog "Koncerta za violončelo", op. 85 (Naive v4961) zvuči melodiozno izvrsno suradujući s violama u najavi dramatičnog orkestralnog klimaksa. Orkestar u punom zamahu zvuči autoritativno, koherentno, vremenski precizno uz mnoštvo unutarnjih detalja. Bas linije na albumima Hansa Theessinka, Keb Moa ili Erica Bibba su čvrste, eksplozivne brze na gasu i na kočnici. Bas se spuštao duboko zadržavajući teksturu dajući solidnu osnovu na kojoj se gradila zvučna slika. Kodo bubnjevi na "Poems of Thunder" (Naxos 76002) izranjali su munjevitom brzinom iz tišine zvučne slike i dobro protresli kuću.

Zaključak

Na kraju sjedim pred uređajem i uživam u svakoj sekundi glazbe koja izlazi iz njega. Mogu li ga bezuvjetno preporučiti svima koji su u stanju platiti globalno gledajući skupu ulaznicu i sjesti na sam vrh *high end* digitalne reprodukcije? Ukoliko je kriterij isključivo kvaliteta reprodukcije glazbe, odgovor je jednoznačno da, uz primjedbu da pažljivo uskladite ostatak sistema koji mora biti na istoj kvalitativnoj razini.

Pogledamo li malo šire, gotovo da nema audiočasopisa koji u posljednjih godinu, dvije dana u nekom obliku nije pojavio nekrolog maloj srebrnoj ploči. Budućnost nam izgleda nosi glazbene servere i *download* servise s kojih će se ista glazba moći skinuti u četrnaestak različitih formata, od MP3 do studijskih mastera. Zbog toga bih volio da T2i kroz digitalne ulaze ima osiguranu ulaznicu u budućnost. Ugrađeni potencijometar, kako bi se moglo zaobići pretpojačalo, bio bi također veliki plus.

Kroz nekoliko godina znat ćemo hoće li CD pokazati vitalnost crne ploče. No, ukoliko posjedujete veliku kolekciju kompaktnih diskova i nastavljate ih sakupljati "punom parom", hrabro zakoračite u Metronome svijet jer mali srebrni disk nikada nije zvučao bolje.

Uvoznik:

Acquisitum magnum, Zagreb

Cijena: 114.500 kn